

Art. 2 hjemlede Mestbegunstigelse skal kunne gøres Krav paa de Begunstigelser, som tilstaaes enkelte Privatpersoner i Overensstemmelse med gældende Love.

Art. 3 bestemmer, at det ene Lands Statsborgere i det andet Land paa samme Betingelser som det mestbegunstigede Lands Statsborgere skal kunne udøve enhver Slags Handels-, Industri-, Haandværks- og anden Erhvervsvirksomhed, som ikke ved Lov maatte være forbeholdt Opholdslandets Statsborgere.

I *Slutprotokollen* tages tilsvarende Forbehold som anført under Art. 2. Under Hensyn til, at Retten til at udøve visse Erhverv, bl. a. som Sagfører, Læge og Apoteker, i Tyrkiet er forbeholdt Landets egne Borgere, indeholder *Slutprotokollen* derhos en Bestemmelse, der medfører, at danske Statsborgere ikke paa Grundlag af den i Art. 3 hjemlede Mestbegunstigelse skal kunne gøre Krav paa Ligestilling med de fremmede Sagførere, Læger, Apotekere m. fl., som ved Ikrafttrædelsen af en tyrkisk Lov af 23. Februar 1914 allerede udøvede saadan Virksomhed, og hvem det ved en provisorisk Artikel i nævnte Lov tillodes at fortsætte Udøvelsen af deres Virksomhed.

Art. 4. I første Stykke tilsikres der det ene Lands Statsborgere Nationalbehandling i det andet Land med Hensyn til Skatter, Afgifter og Byrder af enhver Art for deres Person, Ejendom, Handel, Industri og Haandværk. I andet Stykke aftales Mestbegunstigelse med Hensyn til Afgifter, der skal svares som Følge af Ophold eller Bosættelse. Artiklens tredje Stykke indeholder et Tilsagn om, at de respektive Statsborgere paa de i Lovgivningen fastsatte Betingelser frit skal kunne udføre deres Ejendom eller det ved Salget heraf fremkomne Provenu, og fastsætter Nationalbehandling med Hensyn til de paa saadan Udførsel hvilende Afgifter.

Art. 5. Denne Artikels første og andet Stykke tilsikrer Statsborgere fra det ene Land Fritagelse i det andet Land for enhver Art tvungen Militærtjeneste og for enhver Ydelse, der træder i Stedet for denne, samt fastsætter Nationalbehandling med Hensyn til andre militære Ydelser og Rekvisitioner.

I Artiklens tredje Stykke bestemmes derhos, at det ene Lands Statsborgere i det andet Land skal være fritaget for ethvert retsligt eller administrativt Hverv, dog med de ved Lov fastsatte særlige Undtagelser, hvilken Bestemmelse dækker den fremmede i Henhold til dansk Lovgivning paahvilende Pligt til Værgemaal.

Art. 6 fastslaar, at Ejendele, tilhørende det ene Lands Statsborgere, kun skal kunne eksproprieres i det andet Land af Hensyn til ved Lov anerkendte almennyttige Interesser og tilsikrer Nationalbehandling ved Erstatningens Fastsættelse. Det bestemmes endvidere, at Ekspropriation kun kan finde Sted efter forudgaaende Offentliggørelse og ikke forinden Erstatningen er betalt eller deponeret.

Art. 7 fastsætter, at det ene Lands Statsborgere skal nyde Nationalbehandling i det andet Land med Hensyn til legal og retslig Beskyttelse af deres Person og Ejendom, med Hensyn til deres Adgang til Domstolene og — paa Betingelse af Gensidighed — med Hensyn til gratis Retshjælp og Fritagelse for Sikkerhedsstillelse for Sagsomkostninger.

Art. 8. I denne Artikels første tre Stykker bestemmes det, at de i det ene Land hjemmehørende, lovligt bestaaende Selskaber vil blive anerkendt som lovligt bestaaende af det andet Land, forudsat de ikke har et ulovligt Formaal, samt at de — eventuelt efter forud indhentet Tilladelse — skal have Ret til at nedsætte sig i dette Land og grundlægge Filialer o. l., og have Adgang til Domstolene. Den af det ene Lands Selskaber i det andet Land udøvede Virksomhed — med Hensyn til hvilken der aftales Mestbegunstigelse — skal være underkastet sidstnævnte Lands Love og Bestemmelser.

I Artiklens fjerde og femte Stykke aftales Nationalbehandling med Hensyn til Selskabers legale og retslige Beskyttelse, og de ovenfor i Art. 6 omhandlede Bestemmelser vedrørende Ekspropriation skal finde tilsvarende Anvendelse paa Selskaber. Disse og deres Filialer skal nyde Mestbegunstigelse i det andet Land med Hensyn til Skatter, Afgifter og andre fiskale Byrder. De skal være forpligtede til at udrede de i Anledning af deres Etablering i det andet Land fastsatte Gebyrer samt til at deponere de ved Lovgivningen fastsatte Sikkerhedsbeløb. De skal nyde Nationalbehandling med Hensyn til andre Ydelser og med Hensyn til militære Rekvisitioner.

I Artiklens næstsidste Stykke fastsættes det, at det ene Lands Selskaber i det andet Land kun skal kunne beskattes af den Del af Selskabskapitalen, som de har investeret i dette Land, den Ejendom, de besidder dér, den dér indvundne Fortjeneste eller de dér udførte Forretninger.

Endelig træffes der i Artiklens sidste Stykke Aftale om Mestbegunstigelse med Hensyn til Selskabers Erhvervelse af Løsøre